

BANDYMAS SUEILIUOTI
ŠV. PRANCIŠKAUS MALDĄ

Ramybės, prašau aš ramybės,
 Iš dvasios gelmių išaustos,
 Aš noriu pasiekti galybės
 Širdžių be juodosios klastos.
 Ir santaiką noriu dalinti,
 Kur vyrauja barniai nūnai,
 Vienybės vainiką nupinti,
 Kad žūtų skilimo daigai.
 Ir meilės grūdėlį mažytį
 Pasėti pikto gelmėj,
 Tikėjimą nešti ir viltį,
 Kur dar abejonių takai.
 Prašau, kad tiesa sužydėtų,
 Kur viešpatauja klaida,
 Šviesa kad ryški suspindėtų,
 Kur tebeglūdi tamsa.
 O, Viešpatie, leiski paguosti,
 Nelaukiant paguodos pačiai,
 Leiski visus man suprasti
 Ir likti nesuprastai.
 Leiski visus man mylėti
 Be atpildo meilės savos,
 Leiski kitais patikėti,
 Nors jie netikės niekados.

Juk, Viešpatie, duodantis gauna,
 Atleidžiančiu seka taika,
 O beldžiančiam durys atvertos,
 Ir mirštančiam žemė lengva.

Išeinu už miesto vartų,
 Tarsi paukštis be sparnų,
 Išdalytas visas turtas,
 Kelias purvinas, kuriuo einu.
 O aplink naktis užgožia dieną,
 Apie kojas sukas dulkių verpetai,
 Man sunku, mane paliko vieną,
 Nuisuko žmonės nelauktai...
 Kelio vingyje ištirpo bokštai,
 Su žmonijos neapykanta, kerštu,
 Rūkas audžia matinę paklodę,
 Snaudžia paukščiai susigūžę ant šakų.
 Man sunku, aš išeinu už miesto,
 Prekyvietėj palikus netikrus jausmus,
 Palikus negandą, skausmus ir pyktį,
 Prie Tavo kojų, Dieve, suklumpu...
 Padangę nusagstei tu deimantais ir perlais,
 Giliai išklėjai juodu aksomu,
 Nakties tyloj man rodos kartais,

